

декількох днів або тижнів, утворюється велике анулярне кільце. Висипка на шкірі може мати просвітлення в центрі або проявляється як суцільна пляма. У частини хворих мігруюча еритема супроводжується свербінням або печінням.

Найчастішими місцями укусів пацієнти відзначили ділянку голови (64 особи) та ніг (42). Укуси в руки, шию і тулуб ззаду згадувалися рідше – 27, 22 і 25 випадків відповідно. На укуси в живіт вказали лише 6 осіб.

Результати серологічного дослідження сироваток крові на наявність специфічних IgM і IgG до борелій вказали на наявність позитивних або проміжних результатів хоча б одного класу у 30,0 % обстежених.

Виділяють три клінічні стадії захворювання: ранню локалізовану (*Erythema migrans*), ранню дисеміновану і пізню стадію.

Мігруюча еритема основний прояв ранньої локалізованої стадії хвороби Лайма.

Дітям призначали до 8 років: амоксицилін 50 мг /кг день на 3 прийоми (не більше 500 мг разово); після 9 років: доксициклін (юнідокс) 4 мг /кг день в 2 прийоми тривалістю 14-21 день в залежності від стадії захворювання. Антибактеріальна терапія необхідна для запобігання інших проявів хвороби Лайма, насамперед, пізньої стадії інфекції.

Висновки. Аналіз результатів серологічного дослідження сироваток крові дітей на наявність специфічних IgM і IgG за допомогою тесту ELISA показав, що позитивні або проміжні результати хоча б одного класу антитіл знайдено в 30,0% із 93 дітей; найчастішими місцями укусів кліщів є ділянка голови.

АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ УРОПАТОГЕННИХ ШТАМІВ *ESCHERICHIA COLI* ДО НАЛІДИКСОВОЇ ТА ПІПЕМІДОВОЇ КИСЛОТ

Я.О. Михалко

Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет»,
м. Ужгород, Україна

Вступ. Налідиксова та піпемідова кислоти належать до першого покоління хінолонів. Налідиксова кислота була синтезована випадково в процесі очищення хлорохіну з метою пошуку нового антималярійного препарату. I, хоча отриманий таким чином новий препарат не чинив ніякого впливу на збудника малярії, виявилося, що він був активним у відношенні грамнегативних бактерій. Налідиксова кислота створює низьку концентрацію в крові, що обмежує її застосування при системних інфекціях. Однак, оскільки вона, а також її активний метаболіт (гідроксиналідиксова кислота) виводяться нирками і створюють високу концентрацію в сечі, цей препарат використовувався для лікування інфекцій сечовивідних шляхів (ІСШ). Було також встановлено, що дана речовина блокує передачу бактеріями R-плазмід – екстрахромосомних генетичних структур, які детермінують у бактерій резистентність до одного чи кількох антибіотиків. Однак, бактерії швидко розвивали резистентність до налідиксової кислоти, тому пошук нових антибактеріальних агентів тривав.

Так, у 70-х роках минулого століття на основі хінолону була синтезована піпемідова кислота. Порівняно з налідиксовою кислотою, даний препарат мав більш виражену

Зміст

РЕЗУЛЬТАТИ ДОЗОРНОГО ЕПІДНАГЛЯДУ ЗА ВИПАДКАМИ ГРИПОПОДІБНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ В УКРАЇНІ ІЗ 40 ТИЖНЯ 2016 РОКУ ДО 40 ТИЖНЯ 2017	
О.О. Артемчук, Т.А. Дихановська	14
ЕТІОПАТОГЕНЕТИЧНА ТА КЛІНІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАТЯЖНОГО І ХРОНІЧНОГО ПЕРЕБІGU ІНФЕКЦІЙНИХ УРАЖЕНЬ НЕРВОVOЇ СИСТЕМИ У ПАЦІЄНТІВ ПЕРЕХІДНОЇ ВІКОВОЇ ГРУПИ (ВІД ПЕДІАТРИЧНОЇ ДО ДОРОСЛОЇ)	
Л.В. Березіна, В.І. Матяш, О.Л. Панаюк, Д.В. Говорова	15
КОМПЛЕКСНІ ПІДХОДИ ЗАХИСТУ В ОСЕРЕДКАХ УРАЖЕННЯ МУЛЬТИРЕЗИСТЕНТНИМИ ЗБУДНИКАМИ ІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ	
Н.О. Виноград	16
ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІАГНОСТИКИ КИШКОВИХ ПАРАЗИТОЗІВ	
О.П. Данько, В.Р. Шагінян, Г.В. Сопіль, О.П. Дяченко	18
СТАН ВАКЦИНОПРОФІЛАКТИКИ КОРУ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ІНТЕНСИВНІСТЬ ЕПІДЕМІЧНОГО ПРОЦЕСУ	
В.І. Задорожна, І.Л. Маричев, Н.П. Винник	19
СІМЕЙНЕ ВОГНИЩЕ КАШЛЮКУ	
Н.О. Іванченко	21
АНТИБІОТИКОТЕРАПІЯ ПРИ РЕВМАТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ: ЧИ ЗАВЖДИ МИ ВІРНО ОБИРАЄМО ЧАС?	
О.І. Катеренчук	23
СКАЗ ЛЮДИНИ: ПЕРИПЕТІЇ СПЕЦИФІЧНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ	
В.С. Копча	25
ІНФУЗІЙНА ОЗОНОТЕРАПІЯ В КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ МУЛЬТИРЕЗИСТЕНТНОГО ТУБЕРКУЛЬОЗУ ЛЕГЕНЬ	
К.Д. Мажак, О.А.Ткач, В.П.Отчич, Е.І. Писаренко, Н.Р. Гречуха, О.І. Міщиха, Ю.Р. Ковальський, О.М. Маленевська	26
ЛІКУВАННЯ ХІМІОРЕЗИСТЕНТНОГО ТУБЕРКУЛЬОЗУ – ПОШУК НОВИХ РІШЕНЬ	
С.Л. Матвєєва	28
ОПЫТ ПРИМЕНЕНИЯ ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНЫХ БЛОКАД В ЛЕЧЕНИИ ГЕРПЕТИЧЕСКОЙ НЕВРАЛГИИ	
В. И. Матяш, Д. В. Говорова, С. П. Борщев, Е. Л. Панаюк, Л. В. Березина, Н.С. Трембачева	29
ЛІКУВАННЯ ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД НАПАДІВ КЛІЩІВ	
С.О. Нікітюк, О.М. Дивоняк	31
АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ УРОПАТОГЕННИХ ШТАМІВ ESCHERICHIA COLI ДО НАЛІДИКСОВОЇ ТА ПІПЕМІДОВОЇ КИСЛОТ	
Я.О. Михалко	32
КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕНІНГОКОККОВОЇ ІНФЕКЦІЇ У ДІТЕЙ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Т.М. Пахольчук, О.В. Усачова, Є.А. Сіліна, О.В. Конакова, О.М.Фірволіна, Р.М.Гінзбург	34